

Nieuwe Europese Verdragen in de Pipeline (3.4.12)

Op 28 maart j.l. ging een uiterst leerzaam en belangrijk debat door in Brussel met syndicalisten en regionale politici over de twee Europese verdragen waarover alle Belgische Parlementen zich moeten uitspreken. Het initiatief voor deze avond ging uit van het ACW en de MOC Brussel, die ernstige bedenkingen hebben bij beide verdragen en het maatschappelijk debat erover willen aanzwengelen.

Ronald Janssens, werkzaam bij het **Europees Vakverbond**, gaf een zeer heldere uiteenzetting over de nieuwe verdragen. Het **Europees Stabiliteitsmechanisme (ESM)** is een rechtstreeks gevolg van de Griekse crisis. Het moet toelaten een permanente financiële buffer op te bouwen om dergelijke catastrofes te vermijden.

Het tweede verdrag is het **budgetair pact** en houdt een verstrenging in van het verdrag van Maastricht, dat de invoering van de Euro afsprak. Daarin werd bepaald dat het deficit op de staatsbegroting niet meer dan 3% en de staatsschuld maximaal 60% van het Bruto Binnenlands Product (BBP) mocht bedragen. Toen werden er geen sancties bij niet naleving voorzien. In het nieuwe pact wordt dat maximaal 0,5% budgetoverschrijding, moet de staatsschuld die 60% van het BBP overschrijdt op 20 jaar tot dit percentage teruggebracht worden en komen er sancties bij niet naleving.

Het EVV heeft bij deze verdragen zowel economische als principiële bezwaren. Economisch is saneren in crisistijd, vanwege de vermindering van de koopkracht contraproductief. Het is ook discriminatoir tegenover de openbare diensten die niet meer mogen investeren, terwijl de privé ondernemingen dit wel mogen.

Er zijn ook fundamentele bezwaren. Een eerste is dat de soevereiniteit van de lidstaten aangetast wordt. Een pervers gevolg hiervan is dat de bevolking zich gaat afvragen wat de zin is te stemmen voor parlementsleden die steeds minder te zeggen hebben en als de politiek dezelfde blijft als andere partijen aan het roer komen te staan.

Fundamenteel is ook dat Europa kiest voor de versterking en bestendiging van het neo-liberaal economisch model dat in de jaren 70 uitgewerkt werd door Friedman en de Chicago school, terwijl men in andere delen van de wereld er van af stapt wegens niet werkzaam.

Voor het EVV is een belangrijk punt dat het statuut van de Europese Centrale Bank (ECB) moet gewijzigd worden om haar toe te laten een monetair beleid te voeren om de economie te sturen zoals vroeger gebeurde in de aparte Europese lidstaten en nu gebeurt in de rest van de wereld.

Laura Gonzales van de **Baskische Vakbond** schetste de situatie in Spanje. Reeds onder de vorige regering, geleid door de socialist Zapatero werden de syndicale rechten beknot en de lonen en pensioen van de ambtenaren verminderd.

De werkloosheid bedraagt in Baskenland 15% en 20% voor heel Spanje. 40% van de werklozen krijgt geen uitkering. In de gezondheidszorg wordt ziek personeel niet vervangen.

Onder de nieuwe regering, geleid door de conservatief Rajoy, gaat de aanval op de syndicale rechten verder. Terwijl tot nu toe, CAO bepalingen bleven lopen tot er nieuwe CAO's afgesloten werden, zou dit nu niet meer gelden. Bij gebrek aan een sociaal akkoord zouden de werkgevers voortaan alle vroeger afgedwongen sociale bepalingen kunnen afschaffen.

Het is dan ook niet te verwonderen, dat er steeds meer stakingen en betogingen plaats grijpen.

Na deze inleidingen legde **Jacques Debatty (Voorzitter MOC Brussel)** 3 vragen voor aan het panel van aanwezige regionale parlementsleden:

1) wat zult u doen om te beletten dat parlementen herleid wordt tot een eenvoudige

bekrachtigingsmachiene?

2) waarom steunt u eventueel deze verdragen?

3) wat zal u doen indien geen rekening gehouden wordt met uw eventuele bezwaren?

Brigitte De Pauw (CD&V) stelde dat de verkozenen van haar partij op alle niveau's dezelfde houding zullen aannemen. Zelfs zonder Europese richtlijnen of verdragen, is budgetaire orthodoxie nodig. Door de vergrijzing verzwaart de factuur en wij mogen niet langer boven onze stand leven, en de toekomstige generaties opzadelen met de gevolgen van dit beleid. Toch blijft economische groei nodig. Dat Europa boven onze hoofden beslist klopt niet. Het Europees beleid wordt beslist door de regeringen, die aangesteld en gecontroleerd worden door democratisch verkozen parlementen.

Elke Roex (sp.a) betreurt de te grote nadruk op besparingen. Haar partij zal de verdragen goedkeuren maar pleiten voor duurzame groei.

De vertegenwoordigers van **Ecolo (Barbara Trachte)** en **Groen (Elke Van den Brande)** klagen het democratisch, sociaal en efficiëntie deficit aan inzake deze verdragen. Di Rupo heeft de verdragen al goedgekeurd zonder onze mening te vragen.

Niet alleen de parlementen zouden hun mening moeten geven maar ook het hele volk.

Inzake stemgedrag maken de groenen een onderscheid tussen beide verdragen. Het ESM zullen zij goedkeuren, het budgetair pact zullen zij verwerpen.

André de Bus (MR) is van oordeel dat de mogelijkheden tot participatie van de burgers in de laatste jaren toegenomen zijn. De informatie is echter zowel in volume als in complexiteit enorm toegenomen. De burgers moeten vertrouwen hebben in hun verkozenen. Met de besparingen valt het nogal mee. Zo is bvb. de gezondheidszorg niet getroffen.

Marie Jeanne Brigueet (FDF) stelt dat besparen getuigt van gezond verstand. Men mag echter niet te ver gaan, en de enorme noden inzake onderwijs en sociale voorzieningen verwaarlozen. Het BPP is als maatstaf voorbij gestreefd. Er is geld in België, vraag is: hoe gaan we het mobiliseren?

-

Vanuit het **publiek** werd de Europese en Belgisch politiek zwaar onder vuur genomen. Louis Van Geyt betreurde de geringe opkomst voor dit nochtans zeer belangrijke debat (n.v.d.r. een 50-tal mensen). Er is dus nog heel wat bewustmaking en mobilisatiewerk aan de winkel.

Ter afsluiting concludeerde **Daniel Fastenakel**, Federaal Secretaris **MOC Brussel**, dat beide verdragen zorgwekkend zijn op democratisch, sociaal en economisch gebied. Waar blijven de middelen voor de relance?

Onze slotbedenkingen:

1. twee mogelijke verklaringen voor de geringe opkomst: a) veel mensen voelen zich machteloos t.a.v. de politiek i.h.a. en de Europese politiek i.h.b. b) de vakbondsmilitanten zijn nu sterk benomen door de sociale verkiezingen

2. het initiatief van de organisatoren is sowieso lovenswaardig en verdient navolging in andere delen van het land. LEF wil hiertoe graag zijn steentje bijdragen.